

Šola Šolski opis

NAJ SIJEJO SONCA

Jernej Grace, 9. a

Začetek vsakega jutra je pomežik dnevu, ki nas zbudi. Pogled skozi okno je še lepši, kadar sije sonce. Velikokrat v življenju se vprašamo, kdo ali kaj je sonce našega življenja.

Če želimo najpreprostejši odgovor, se ob jasnem vremenu zazremo v nebo in zagledamo gmoto, ki daleč stran od nas (no ja, v resnici niti ne) sveti in nas

greje. Sonce je za večino nas nekaj, kar je tam od vedno in tako bo tudi ostalo. Pa to seveda še zdaleč ni povsem res.

Je pa sonc še mnogo več. Pa pri tem ne mislim teh zvezd, ki svetijo na nebu. Pogled nanje pa je pogled v preteklost.

A to je že povsem druga zgodba. Bolj zapletena. Kot je zapleteno naše življenje. Tudi tu, na šoli. Zelo različni smo si. Nekaterim je šola veselje, sreča, drugi si tega srčno želijo.

Vsak od nas si prizadeva, da bi bil delček veselega dne, ki ga nariše šolski vsakdan. Sošolci, sodelavci, učenci, zaposleni. Trud, ki ga vlagamo v delo na šoli, nam daje bogate rezultate. Šolsko leto, ki se izteka, je še eno, ki ga zaradi dobrih dosežkov ne bomo pozabili.

Zato menim, da ste vsi vi sonce naše šole. Ne ozirajte se v nebo, pogledjte okoli sebe. To so naša sonca. Nasmehnite se in živite kot sonce. Ki sije in greje.

Tomaž Čeplak, ravnatelj

Letnik VI, številka 2

junij 2017

Posebne točke zanimanja:

- Razpravljali smo o pasteh mladostništva
- Bili smo v Planici
- Obiskali smo London
- Sodelovali smo v akciji Očistimo Kamnico
- Zbirali smo star papir
- Organizirali smo knjižni sejem

V tej številki:

Pestro v prvem triletju

Šola v naravi – 8. raz.

Literarno ustvarjanje

Likovni izdelki

Spet smo raziskovali

Tekmovali smo v znanju

Nanizali smo športne uspehe

1. a

Naše prvo šolsko leto se počasi izteka. Ne samo, da smo v tem letu zrasli, tudi spoznali smo veliko novih stvari in se seveda veliko novega naučili.

Od decembra je v našem razredu gostovala čarovnica Meg. Ne znate si predstavljati, kaj vse smo ji pokazali. Pri vsakem izmed nas je preživela nekaj dni in vsak ji je želel pripraviti čim več presenečenj. Naša čarovnica pa gostuje pri učencih iz OŠ Mirna Peč. Komaj čakamo, da se vrne domov in nam pove, kaj vse je doživela tam.

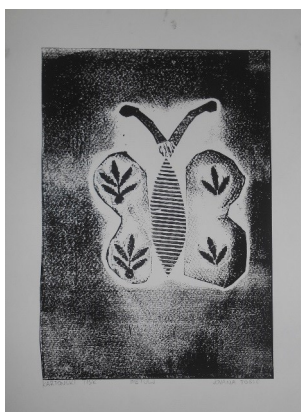

Ob materinskem dnevu nam je Meg pomagala pripraviti predstavo *O goskici, ki se je učila peti*. Predstavo smo zaigrali mamicam, z nami pa so se veselili tudi očetje, pa seveda tudi babice in dedki.

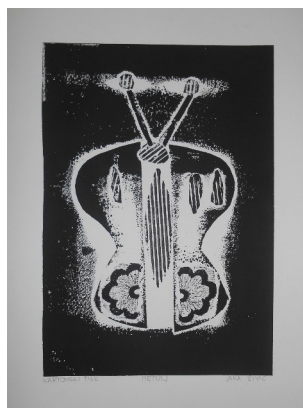
V želji, da bi bilo tudi drugo leto tako zanimivo, vas lepo pozdravljamo.

Učenke in učenci 1. a

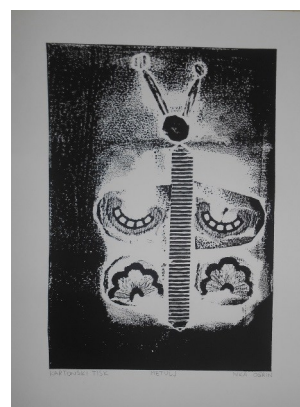
z učiteljicami Tanjo, Metodo in Jasno

Jovana Tošič, 1. a

Jaka Živic, 1. a

Nika Ogrin, 1. a

1. b V PROJEKTU NAŠA MALA KNJIŽNICA (NMK)

Tudi v letošnjem šolskem letu smo sodelovali v projektu NMK. To je projekt, kjer sodelujemo v branju, reševanju domiselnih nalog, pri izmenjavi knjižnega junaka, literarno – likovnem natečaju ... Prebrali smo šest odličnih knjig in reševali naloge v Ustvarjalniku.

Bogat besedni zaklad je neprecenljiv za bralno pismenost. Učence želim navdušiti za branje, zato smo tudi letos sodelovali pri izmenjavi knjižnega junaka.

Prijazni Nežini starši so nam izdelali lutko, čarovnico Lili, ki je odpotovala na OŠ Dornberk, podružnico Prvačina, k nam pa je prišla njihova Meg. Čarovnica Meg je skupaj z zvezkom in knjigo potovala z učenci domov. Da je ne bi poškodovali, smo jo nosili v škatli. Doma so starši skupaj z otrokom brali *Zgodbe o mucah*. Ko je otrok čarovnico prinesel nazaj, nam je pripovedoval vsebino zgodbe o mucih, ki jo je bral doma. Vsak učenec je zgodbico tudi ilustriral, starši pa so pokazali veliko svojih spretnosti pri urejanju in oblikovanju dnevnika čarovnice Meg.

V štirih mesecih je nastala čudovita knjiga. Vabim vas, da si kopijo ogledate v šolski knjižnici. En izvod pa bodo občudovali tudi v KUD-u Sodobnost.

Rada bi se zahvalila staršem za pomoč pri izdelavi knjige in seveda mojim malim ustvarjalcem za navdušenje in resnost pri delu s čarovnico.

Učiteljica Majda Kreševič

MATERINSKI DAN

Ne, to ni obisk nove glasbene učilnice, niti ni krožek in še najmanj običajna ura glasbene vzgoje. To ni nič manj, kot priprave na poseben nastop. V mesecu marcu smo za naše mame pripravili posebno srečanje. Učiteljica Janja nam je pri tem z veseljem pomagala. Vaj smo se z veseljem udeleževali in pridno sodelovali. Naučili smo se zapeti in zaigrati pesmico, s katero smo pričeli prijetno uro druženja.

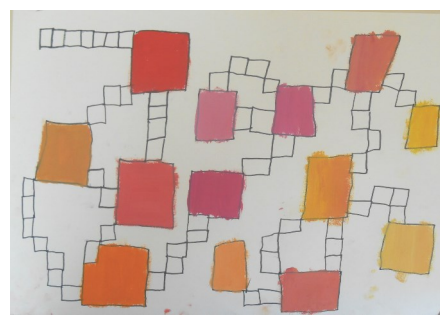
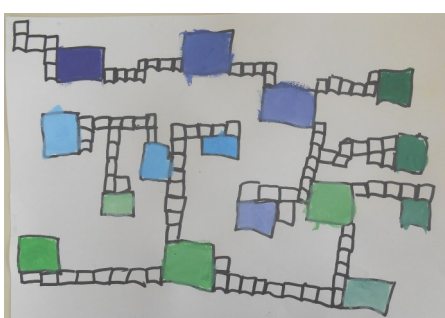
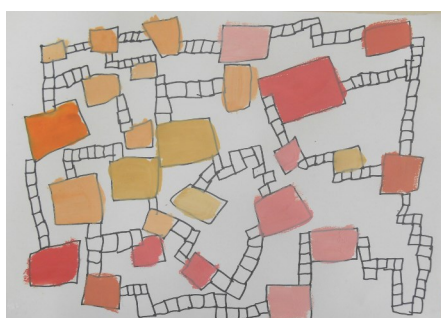

Pa to ni bilo vse. Zanje smo se naučili pripovedovati pravljico o izgubljeni pikapolonici. Vse svoje čare pripovedovanja smo izkoristili, da smo na lica naših mamic priklicali širok nasmeh.

Po odličnem nastopu pa smo si vzeli čas in se resnično posvetili drug drugemu. Zazrli smo se drug v drugega in ga kar se da najbolje narisali. Tako smo dobili čudovite portrete, ki smo jih v parih zalepili na list in tako izdelali čudovit spomin, ki nas bo spominjal na to prelepo druženje.

Učenci 2. a z razrednikom Sinišo Brkić

NAM NI VSEENO ZA NAŠ PLANET

Letos smo v razredu obeležili dan Zemlje na zanimiv, poučen in zabaven način. Našemu planetu, ki nam nudi zavetje, hrano in vodo, smo namenili kar nekaj besed in dejavnosti. Zaskrbelo nas je, kako bo z Zemljo v prihodnosti, saj ji ljudje s svojimi nepremišljenimi ravnanji močno škodimo na vsakem koraku. Razmišljali smo o tem, kaj nam daje in kako sami poskrbimo za njo. Ustavili smo se ob besedah planet, zemlja, voda, odpadki, recikliranje... V tednu pred in po 22. aprilu, so v našem razredu nastali številni zanimivi izdelki, vsi pa nas nekako opozarjajo in opominjajo na ugotovitve in obljube, ki smo si jih zastavili.

Učenci 2. b z razredničarko Ksenijo Odreitz

Naučili smo se, kako ločevati odpadke

Zemlji smo obljubili ...

Delček narave v našem razredu

Pri kreiranju majčk smo se resnično dobro odrezali

Gaja Kenik

Meta Heric

Eva Hauptman

TAKO SMO RASLI SKUPAJ

Ste nas prepoznali? Ja, to smo mi, učenci 3. a. V tem šolskem letu smo obiskovali plavalni tečaj in postali odlični plavalci. Zelo radi smo hodili na ure pravljic v knjižnico, hodili na zdrav življenjski slog, k nemščini in angleščini. Obiskovali smo kulturni dnevnik, kjer smo si ogledovali kulturne ustanove in ustvarjali v zanimivih delavnicah. Z nami so se učili študenti s pedagoške fakultete v Španiji, dobili smo »novo« sošolko Antejo, popoldan pa smo se igrali in delali nalogo z učiteljicami Petrino, Janjo in Majo. Veliko smo se naučili, bili prizadevni pri delu in verjamemo, da smo v znanju poštevanke zagotovo najboljši. A najboljše šele pride - počitnice. Veselimo se jih, da si odpočijemo od šolskega dela. Na svidenje v 4. razredu, pa še nekaj fotografij za spomin!

VSAKA POT SE ZAČNE S PRVIM KORAKOM

Se še spomnite dneva, ko ste prvič prišli v prvi razred? Tri leta druženja v igri, učenju in raziskovanju bodo kmalu za nami. Veliko zanimivih in lepih trenutkov bom shranila v svojem srcu. Vem, da se boste naših skupnih dni tudi vi radi spominjali. Naj bo tudi ta stran v časopisu droben spomin na našo skupno prehojeno pot.

Vse dobro vam želim v nadaljnjih letih šolanja, čim več smeha in dobre volje. Saj življenje je pisana mavrica, če si jo znaš pobarvati v vesele barve.

Učiteljica Stanka Damjan

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA

Letošnje šolsko leto je že skoraj pri koncu in učenci 3. razreda se moramo že kar veliko učiti. Kljub temu pa si radi vzamemo čas in se igramo. Igramo se različne igre, v razredu imamo tudi nekaj igrač, vsak izmed nas pa ima tudi igračo, ki je njemu najljubša. Tako se je v razredu porodila zamisel, da napišemo opis svoje najljubše igrače in ga predstavimo svojim sošolcem.

Učenke in učenci 3. b razreda

Moja najljubša igrača je majhen in okrogel smeško po imenu Blaž. Dobila sem ga pred približno petimi leti v Kranjski Gori. Dobila sem ga kot nagrado, saj sem se naučila zelo dobro smučati. Je modre barve in okrogle oblike. Ima črne oči in usta. Okoli glave in trebuščka ima prevezan bel povoj. Iz trupa mu štrlita dve majhni roki in nogi. Najljubša igrača mi je zato, ker jo imam že dolgo in ker je mehka in ljubka. Z mano tudi spi. Mislim, da bo Blaž za vedno ostal moja najljubša igrača.

Ivana Borovšak

Moja najljubša igrača je slonček Jumbo. Dobila sem ga za rojstni dan. Je majhen, z velikimi očmi in vijolične barve. Na glavi ima majhen oranžen čopek. Rada ga imam predvsem zato, ker sem ga dobila od sestre. Slonček me vedno razume, z njim se je tudi težko skregati. Ko sem žalostna, me vedno potolaži, ko sem jezna, me pomiri. Kadar me je strah, ga le objamem in strah v trenutku izpuhti. Ko sem vesela, se z mano veseli in vem, da me nikoli ne bo izdal.

Iva Kastelic

Moja najljubša igrača je pes Piki. Dobil sem jo od ome, ko sem se rodil. Piki je sivo-črne barve. Ima ovratnik, okoli oči pa črn krog, kar mi je pri njem tudi najbolj všeč. Ta igrača mi je najljubša zato, ker mi jo je oma sešila brez pomoči šivalnega stroja. Ko se Piki strga, ga oma popravi. Zelo mi je pri srcu tudi zato, ker žival ni izmišljena. Sedaj, ko sem starejši, se z njo več ne igram toliko kot nekoč. Še vedno pa jo imam shranjeno v sobi na polici.

Niko Špes

Moja najljubša igrača je moj majhen »pojstrček«. Dobila sem ga, ko se še sploh nisem rodila. Poimenovala sem ga Nona. Res je, da mi je že premala, a za tiste stvari, ki jih imaš najraje, nisi nikoli premlad ali prestar. Ko se odpravim spat, jo objamem, ona pa mi dela lepe sanje. Je svetlo rjave barve z veliko poslikavami. Pomaga mi tudi pri opravljanju domačih nalog, tako da ne rabim skrbeti, da bi imela kakšno napako. Upam, da bova skupaj preživel še veliko časa.

Karin Hancman

DOBRODELNOST NAS BOGATI

Saj veste, kaj pomeni beseda dobrodelnost. Slovar slovenskega knjižnega jezika pravi, da je dobrodelnost izkazovanje dobrih del in dejanj. Jaz pa bi vam to razložila tako: doma imaš knjige, ki si jih že prebral, jih ne potrebuješ več ali jih nočeš imeti. Vse to zbereš, prineseš v šolo in se zmeniš s knjižničarko, da bomo priredili knjižni bazar. Tudi drugi učenci prinesejo knjige. Zložimo jih na police in jih razvrstimo po starostni stopnji učencev. Dogovorimo se za simbolično ceno knjig in jih prodajamo. Knjige menjajo lastnike. Denar, ki ga s tem pridobimo, pa gre v šolski sklad. Z njim omogočimo dejavnost otrokom, ki si je sami ne bi mogli kriti, recimo šolo v naravi. Ravno to smo naredili tudi mi v OŠ Kamnica v mesecu aprilu, ki je tudi mesec knjig. Zgodbe

nam pomagajo razumeti svet, naša drobna dejanja pa prinašajo veselje. To je dobrodelnost.

Minea Jevšek, 4. a

Ela Hedl, 4. b

Maša Krajnc, 4. b

SKRITI PRIJATELJ

Z učiteljico smo se dogovorili, da se bomo pred božičnimi prazniki igrali igro skriti prijatelj.

Namen te igre je zблиževanje, tkanje prijateljstva, obdarovanje, predvsem pa, da se učenci med seboj razumemo. Obdarovali smo se z lepimi mislimi, s pesmimi, s čim sladkim in izdelki, ki smo jih izdelali sami doma.

Vsak dan posebej smo bili zelo vznemirjeni, veseli in presenečeni. Z darili, ki smo jih dobili, smo bili zadovoljni. Prav tako smo se potrudili pri izdelovanju, da bi bil naš skriti prijatelj še najbolj vesel.

Igra se igra tako: vsak izvleče listek, na katerem piše, kdo bo njegov skriti prijatelj. Doma potem pripravi darilce, ki ga bo dal skriteму prijatelju. Naslednje jutro mu v vrečko z imenom odloži darilo. To mora narediti zelo previdno, da ga drugi ne vidijo. Seveda pa ne sme nikomur povedati, kdo je njegov skriti prijatelj.

Ob koncu meseca smo se razkrili, obdarili in povedali, kako smo se počutili med igro.

Igra je super, če vsi ostanejo skriti!!!

Poskusite tudi vi!

Ana Kramberger in Ela Hedl, 4. b

... V 4. a DOGAJATI SE ZNA ...

Strnili smo nekaj pesmi, tekmovanj in pripovedi, po katerih si ga bomo zapomnili. 4. a razred namreč, kamor smo sidra septembra odložili.

LJUBEZEN NA PRVI POGLED

Fant pogleda deklico,
a ta ga pljune.
Pogleda drugo dekle,
a ta ga v trebuh sune.
Pogleda tretjo,
pa vidi njen podplat.
Pogleda četrto,
njo pa skoraj kap.
A, ko pogleda peto, ve,
da je to ta,
ki jo rad ima.

Minea

... JUMICAR je CAR ...

Jumicar, jumicar ti drviš,
po cestah drviš,
toda pazi, da na nesrečo ne priletiš.
Zato semaforji in prometni znaki so povsod.
Pri rdeči ustavi, na omejitve pazi.
Tako kot on, tako tudi ti pazi!
Če te panika zagrabi, zavoro zgrabi in miren ostani!

Simon

LJUBEZEN

Ljubezzen je kot kaplja dežja,
ki spusti se z neba.
Ljubezzen je kakor ptica prelepa,
z velikimi krili leta.

Ljubezzen vedno ve,
kdaj pride in kdaj gre.
Ljubezzen ima sinje modre oči
in vedno se smeji.
Ljubezzen na svetu še živi.
Podprimo jo vsi!

Zoi

... KRESNIČKA TI ZNANJE JASNI ...

Bil je lep četrtek,
ko tekmovanje je bilo.
Vsi smo bili nestrpni
in komaj čakali smo.
Ko Kresnička je bila,
je nastopila panika.
Z bratom sva skupaj sedela
in se pogovarjala.
Ko tekmovanja konec je bilo,
smo bili nestrpni vsi,
saj na rezultate smo čakali vsi.

Samo

Dragi moji četrtošolci, prav posebno leto je za mano. In ob koncu lahko sklenem tako – vse se zgodi z namenom. Hvaležna sem vam za vsak trenutek, ki ste mi ga dali, ki smo ga preživeli skupaj. Polepšali ste mi dneve s svojo prisotnostjo, vsi in vsak posebej. Naj bodo počitnice dolge, razigrane, navihane ... s pridihom veselja!

Razredničarka Mateja Kolarič

IZUMLJAMO SAMEGA SEBE

Pa začnimo na začetku. V ponedeljek 1. septembra leta 2008 smo prvič prestopili prag Osnovne šole Kamnica, v kateri smo do zdaj preživeli dolgih, napornih, a predvsem lepih devet let. Na začetku si nismo niti predstavljali, kaj vse se bo v teh devetih letih zgodilo, kaj vse bomo doživeli, koga vse bomo spoznali. Skupaj smo preživeli veliko veselih, pa tudi nekaj žalostnih in napetih trenutkov. Zdaj, v devetem razredu, pa je prišel čas, da začnemo razmišljati o svojem razhodu in o novih stvareh v prihodnosti. Zdaj je za nas čas velikih in pomembnih odločitev. In prva odločitev, ki smo jo morali sprejeti, je bila, na katero srednjo šolo se želimo vpisati. Tako smo petek in soboto, 10. in 11. februarja, preživeli na informativnih dnevih izbranih srednjih šol. Na informativnih dnevih so nam predstavili program izbrane srednje šole, nam predstavili vse obšolske dejavnosti, ki jih ponuja šola, dobili pa smo tudi priložnost, da smo dijakom zastavili vprašanja o tem, kako se šola zdi njim, in če nam priporočajo, da se vpišemo na to srednjo šolo. Zdaj smo prijave za srednje šole že oddali in čakamo na rezultate vpisa. Vsi se že zelo veselimo in komaj čakamo na nov začetek v srednjih šolah, a hkrati vemo, da bomo zmeraj malo pogrešali našo osnovno šolo, vse naše učitelje, ki jih imamo zelo radi (a so nam od časa do časa znali povzročiti kar veliko preglavic), vse šolske delavce, predvsem pa svoje sošolce, s katerimi smo skupaj praktično odrasli.

Katarina Kante, Gabrijela Kresal, 9. a

Jurij Zemljič, 7. a

Eva Gašparič, 7. a

Melanie Löbenwein, 7. a

PASTI MLADOSTNIŠTVA

V današnji družbi je veliko govora o drogah, takšnih in drugačnih. Posebej tu v Mariboru naj bi bile te prisotne precej pogosto, čeprav se nam mogoče ne zdi. V šoli nas seznanjajo, veliko opozarjajo in nas soočajo s perečo problematiko. Prav je, da nam prikažejo resničnost zahrbtnih 'prijateljev', saj si nihče od nas ne želi pekla, ki ga prinaša zasvojenost. Vesela sem, da do sedaj sama še nisem srečala nikogar, ki bi prišel v stik z drogami.

Še vedno smo prevečkrat priča uporabi 'dovoljenih drog', kot so recimo cigarete, ki marsikoga pritegnejo. Vendar je zgodba na koncu vselej enaka: njihov učinek je škodljiv in slej ko prej pride čas, ko se jih uporabniki želijo odvaditi. Sprašujem se, kaj pripravi mladega človeka do tega, da sega po učinkovinah, ki ga naredijo odvisnega. Je to zaradi zelene podobe med sovrstniki, da bi izgledali bolj 'cool'? Ali hočejo poskusiti nekaj novega, česar ne poznajo in je zato najbolj zanimivo.

Menim, da bi vsi morali prebrati knjigo *Mi, otroci s postaje Zoo*, saj tam lahko preberemo, kakšen je učinek drog na daljši rok. Uničijo življenje v celoti.

Tudi na naravoslovnem dnevu 10. 1. 2017 smo poslušali predavanje o pasteh mladostništva (Izzivalec ulice). Poglobljeno smo razmišljali o tej problematiki in se kasneje v razredu o slišnem veliko pogovarjali.

Brina Završnik, 9. b

IZLET V LONDON, APRIL 2017

Nekaterih stvari v življenju se preprosto ne moreš naučiti iz knjig in šolskih klopi. Da bi začutili utrip mesta in uporabili znanje angleškega jezika za kaj drugega kot naloge v testu, so se učitelji odločili, da za učence iz generacije 9. razredov organizirajo izlet v London.

I.dan: Po nekoliko daljšem spancu kot ob ostalih četrtnih, smo se vsi udeleženci izleta ob 12. uri zbrali pred šolo in se z avtobusom odpravili na letališče Jožeta Pučnika v Ljubljani. Nekaj ur čakanja, malica, oddaja prtljage, ter pregled in že smo sedeli na letalu. Nekaj manj kot 2-urni let nas je pripeljal v okrožje glavnega mesta Združenega Kraljestva. Nastanili smo se v hotelu v Barkingu in se spustili v zaslužen počitek.

Prvi postanek **drugega dne** je bila postaja King's Cross, znana po svoji vlogi kot prehod v magični svet v dobro poznanih knjigah Harry Potter. Ogled smo si obogatili v trgovini s čarovniškimi palicami, Hogwarts šali in plišastimi sovami in že smo krenili naprej. Kdor 'v živo' še ni srečal svojega najljubšega igralca, pevke ali pomembne zgodovinske osebnosti, se je ta dan lahko slikal z voščeno verzijo svojega idola. Madame Tussauds od svojega odprtja pred 200 leti vsak dan privabi veliko turistov iz vseh koncev sveta. Skromnejše kosilo, prejšnji večer kupljeno v trgovini, smo pojedli kar v St. James parku. Veliko meščanov svoje odmore med delom, konec šolskega dne ali preprosto prosti čas preživi v parkih, kjer sedenje na travi ni tuja zgodba. Ob še zadnjem pogledu na Buckinghamsko palačo in sprehodu po trgu pred Old Admiralty Building, smo se odpravili na ogled mesta iz rečne perspektive. Ladjica nas je po Temzi peljala od starejšega dela mesta, do gospodarskega in ekonomskega, novejšega središča Londona. Za nekatere najljubši del dneva se je začel na ulici Oxford, najbolj znani in zaposleni nakupovalni ulici. Vsak dan jo obiše okoli pol milijona ljudi. Zaradi njene dolžine se nam je čas, ki so nam ga na voljo dale učiteljici in vodička, zdel prekratek.

Tretji dan je bil tako rekoč dan za muzeje. Kogarkoli so zanimale živali, rastline, dinozavri, evolucija ali biologija človeka, si je lahko znanje pridobil ali okrepil v Natural History Museum. V ogromni zgradbi, v kateri se lahko zelo zlahka izgubiš, smo preživeli nekaj ur, preden smo nadaljevali v British History Museum. Meni je bila najzanimivejša trgovina s spominki, ki je vsebovala veliko zanimivih reči, kot so srednjeveški meči, egipčanske pozlačene figurice in šilček v obliki katapulte. Sledila je še Narodna galerija ali pa druženje na Trafalgar Square-u pred njo. Trg je poln uličnih umetnikov, pevcev, plesalcev in turistov.

Še zadnji ogled mesta z avtobusnih sedežev. Na prvem, in edinem, postanku smo si lahko samostojno ogledali tržnico Covent Garden in vse njene stojnice z ročno izdelanimi izdelki. Nato pa nas je pot pripeljala le še na največje letališče v Londonu, kjer smo se poslovili od Anglije in se odpravili domov.

Filip Dobaja, 9. b

NAŠE POTOVANJE V MESTO RDEČIH GOVORILNIC

Že nekaj časa smo se veselili štiridnevnega potovanja v London. Skupina devetošolcev se je 6. aprila 2017 s svojimi kovčki zbrala pred šolo. Vsi smo že komaj čakali, da sedemo na letalo in vidimo London, pisano množico ljudi in tamkajšnje življenje.

Do našega hotela smo prispeli proti večeru, zato smo se najprej namestili v sobe, nato pa obiskali bližnji super market, kjer smo si kupili hrano. Ob vrnitvi v hotel smo mislili, da bomo takoj zaspali, vendar smo bili najbrž preveč vznemirjeni. Na spanec smo morali čakati. V naslednjih dneh smo si ogledali mnoge znamenitosti Londona, od slavne londonske palače Buckingham palace, muzeja voščenih lutk Madame Tussauds, naravoslovnega muzeja z veliko poučnimi

in zanimivimi stvarmi predvsem o dinozavrih, pa do britanskega muzeja, kjer smo lahko od blizu videli in proučili mumije. Za uporabo londonske podzemne železnice »Tube« smo morali osvojiti nekaj pravil. Videli smo razne kipe posvečene pomembnim londonskim osebnostim, zvonik Big Ben, Londonski parlament in si London ogledali še z ladjice, ki nas je popeljala po reki Temzi. London Eye, znameniti most Tower bridge, Shakespearov Globe theatre ter londonsko trdnjavo Tower of London smo lahko občudovali s čisto drugega zornega kota. Naši učiteljici in vodnica Karin so nas presenetile in nas popeljale na obisk trgovine Harry Potter. Vodile so nas do največje nakupovalne ulice Oxford street, na Leicester square, v razne znane parke, kjer smo pojedli naše kosilo kar na zelenici, kakor to počno Londončani. Covent garden je kraj, kjer se zbirajo ulični umetniki in izvajajo ulično gledališče. Zaupale so nam. Omogočile so nam, da smo se urili v angleščini pri nakupovanju spominkov in naročanju hrane. Sami smo si lahko ogledali stvari, ki so nas zanimale, nato pa smo se po določenem času spet dobili na dogovorjenem mestu. Izkazali smo se in se držali dogovorov, tako smo opravičili zaupanje.

Menim, da je bilo vsem lepo. Vsak bi še z veseljem ponovil potovanje, saj nam res nikoli ni bilo dolgčas. Za mnoge od nas je bila to nova izkušnja in novo doživetje, ki je ne bomo pozabili še nekaj časa.

Gabrijela Kresal, 9. a

DRACULA

Če vas je kdaj zanimalo kako združiti svetovne probleme, Transilvanijo in humor, je gledališka predstava Dracula prava za vas. Žal pa si predstave, ki smo si jo mi ogledali 2. februarja v Narodnem domu v okviru projekta Na poti k odličnosti, ne morete ogledati na rednem programu.

Imeli smo priložnost občudovati gledališko skupino American Drama Group Europe, ki je z uporabo z bornega angleškega jezika na duhovit način izpostavila napake v današnjem svetu.

Vsebino zgodbe Dracula smo si dan prej prebrali, vendar so igralci zgodbo priredili na svoj način in jo popestrili s prizori med občinstvom. To je sprožilo salve smeha občinstva. Ustvarili so dobro vzdušje. Vedeli smo, kakšno glasbo in igro lahko pričakujemo. Na delavnicah prejšnji dan smo se z njima seznanili.

Čeprav smo bili med predstavo občasno rahlo zmedeni, so si igralci zaslužili stoječe ovacije.

Maja Ambrožič, 9.b in Katarina Kante, 9. a

ZGODBA LUČI

"Zgodba omogoča preobrazbo. Spreminja pogled na to, kako vidimo svet. Po tem, ko nas pripelje k dogajanju, nas ponese tudi v izkušnjo. Čarobnost zgodbe je, da nevede vstopimo vanjo in postanemo njen del. Ravno to podoživljanje izkušnje omogoča preobrazbo. Zgodba nam torej da videnje sveta, za skorjo tega, kar se dogaja ..."

V petek, 21. 4. 2017, sva čisto navdušeni odšli iz šole, saj so nama učiteljice in knjižničarka povedale, da bova lahko videli zaodrje gledališča. Vedno naju je zanimalo, kaj je zadaj, za lučmi. Pred prijateljicami sva se malo pohvalili in one so nama seveda zavidale. Kaj hočemo, takšno je življenje!

Tako smo se ob 17. 45 zbrali pred SNG Maribor in vsi smo napeto pričakovali začetek. Ko smo vstopili, smo najprej odšli na komorni oder, kjer smo si ogledali predstavo. Predstava je bila res čisto posebna, igra luči in besed. Sledila je delavnica, kjer si je vsak izdelal svojo marioneto. Nato so nas hostese odpeljale v zaodrje stare dvorane, kjer je bilo že vse pripravljeno za predstavo Medeja. Kasneje smo si šli pogledat še zaodrje velikega odra. Izvedeli smo, da se oder vrti tako natančno, da če nanj med vrtenjem postavimo steklenico, ne bo padla. Igralci imajo na stropu skrit televizor, na katerem spremljajo dirigenta in so tako usklajeni z orkestrom. Da pa predstava zaživi v polnem sijaju, skrbijo še šepetalec, frizerke, maskerke, šivilje. Nastajanje odrske uprizoritve je kompleksen proces, v katerega je vključenih veliko ljudi z najrazličnejšimi poklici in nalogami. Naše oko se je naužilo še prostora, kjer hranijo kostume vseh predstav.

Ta večer smo odgrnili zaveso in pokukali v zaodrje ter raziskali kolesje gledališkega aparata. Bilo je nepozabno doživetje.

Neli Lazar in Stella Roze, 6. a

PREDSTAVITEV KNJIGE SONČNICA NA RAMI

V četrtek, 13. aprila 2017 smo se zavzeti novinarji, ki pridno ustvarjamo za šolski časopis, odpravili na predstavitev knjige *Sončnica na rami*. Seveda ni smela manjkati mentorica novinarskega krožka, naša knjižničarka Zdenka Štruc.

Zbirka pesmi *Sončnica na rami* je prvič izšla leta 1975, drugič 1980 in tretjič leta 1996. Po več kot dvajsetletnem premoru se zdaj veselimo prenovljene izdaje, ki ni samo dopolnjena z najsodobnejšimi pesniškimi imeni in njihovimi besedili, ampak je bil izbor v celoti ponovno pregledan in mestoma spremenjen. Skupaj so novo knjigo pripravili **Niko Grafenauer**, **Irena Matko Lukan** in **Darka Tancer Kajnih**.

V Svečano dvorano Rotovž smo prispeli prvi in zasedli prvo vrsto žametnih sedežev. Pogovor je usmerjala urednica revije *Otrok* in knjiga Darka Tancer- Kajnih. Likovni urednik pri Mladinski knjigi Pavle Učakar, oblikovalka Sanja Janša, ilustrator Damijan Stepančič, pesnik Borut Gombač in pesnica Andreja Borin so nam predstavili, kako se oblikuje knjiga, kako pesniki ustvarjajo pesmi in kaj vse je potrebno, da knjiga sploh nastane. *Sončnica na rami* je zakladnica bogate in raznovrstne slovenske mladinske poezije, nedvomno pa nudi tudi njen celovit pregled.

Ob koncu predstavitve smo imeli priložnost z njimi poklepetati in od njih dobiti tudi podpis. Pred povratkom smo se posladkali s sladoledom in navdušeno delili vtise med seboj.

Eva Plajnšek in Klara Gartner, 7. b

DRŽAVNA PRVAKINJA

Učenka naše šole Laura Walter je državna prvakinja v standardnih in latinskoameriških plesih. Z njo sem se pogovarjala o njeni plesni karieri kar po telefonu, saj ima urnik zelo zapolnjen, tudi z večurnimi treningi.

Laura se je s plesom začela ukvarjati že v vrtcu. Ko so drugi otroci po kosilu spali, je ona raje plesala.

Na samem začetku osnovne šole je plesala vse zvrsti plesa, nato pa se je odločila za latinskoameriške in standardne plesane. Njena prva trenerka je bila Martina Plohl, ki jo lahko občudujemo v oddaji Zvezde plešejo. Od trenutka, ko je začela trenirati z Martino, je vedela, da sta ti dve zvrsti plesa zanjo. Nad plesom jo že nekaj let navdušujeta Miha Vodičar in Nadiya Bychkova, ki sta svetovna prvaka in trenutna Laurina trenerja. S soplesalcem sta 21. januarja letos postala državna prvaka v

standardnih plesih. »Občutki veselja, sreče, zadovoljstva so bili nepopisni«. Nato jima je 4. marca letos uspelo osvojiti še naslov državnega prvaka v latinskoameriških plesih. »Dobila sva potrditev, da se je ves vložen trud splačal,« je povedala Laura. Naslova ji res veliko pomenita. Trenutno se s soplesalcem že pripravljata na državno prvenstvo v kombinaciji.

Bolj pri srcu so ji sicer latinskoameriški plesi, saj so bolj živahni, a najraje ima jive. Nastopala je že na Madžarskem, Češkem in v Italiji. Septembra se odpravlja na svetovno prvenstvo v standardnih plesih v Bratislavo, novembra pa še na svetovno prvenstvo v latinskoameriških plesih, ki pa bo potekalo v Bukarešti.

Lauri čestitamo za vse dosežene podvige, vztrajnost in ji želimo tudi v bodoče še vrsto zavidanja vrednih uspehov.

Tea Topolovec, 8. a

PUST

Pust je kulturna dediščina, ki jo ohranjamo. Vsako leto se oblečemo v pustne kostume in rajamo. Pustni čas je premakljiv in je odvisen od velike noči (pustna nedelja je 7 tednov pred veliko nočjo). Prava pustna dneva sta dva; pustna nedelja in pustni torek.

Tudi na naši šoli smo praznovali pust. Nekateri so prišli v šolo že našemljeni. Zbrali smo se v matičnih učilnicah in izdelovali maske. V treh urah smo izdelali vsak svojo masko.

Vsak razred je delal drugačne maske. V času malice smo se mastili s krofi. Tudi to je del pustnega običaja.

V drugem delu dneva smo se zbrali v telovadnici. Vsak razred je predstavil svoje izdelke, potem smo rajali in se fotografirali. Po triadah smo izbrali najbolj izvirne maske in jih nagradili. Ko smo se utrudili na skupnem rajanju, smo odšli vsak v svojo učilnico in se še tam malo poigrali z prijatelji.

Nasmejani smo šli na kosilo in potem domov. Ta pustni običaj je zabaven tako mladim kot starejšim, saj lahko izrazijo svojo domišljijo.

Alen Grum in Jakob Zemljič, 5. b

POROČILO O ŠOLI V NARAVI - 8. RAZRED

Vsako leto preživijo osmošolci teden dni šole v naravi. V ponedeljek, 27. 2. 2017, smo se zjutraj zbrali na ploščadi pred šolo in se z avtobusom odpravili proti Centru šolskih in občolskih dejavnosti Gorenje. Ob prihodu smo se navdušili nad domom in se namestili v sobe. Potem smo se zbrali v jedilnici, kjer smo dobili nekaj osnovnih informacij. Takoj smo ugotovili, da v domu ta teden ne bivamo samo mi, ampak tudi učenci iz OŠ Jarenina. Še isti dan smo se z avtobusom odpravili do smučišča Rogla. Glede na smučarsko predznanje smo se razdelili v skupine. Smučali smo na progah, ki so bile primerne našim sposobnostim. Učili smo se smučati v zavoje in spoznali razlike med njimi. Po štirih urah smučanja smo se spet zbrali pri avtobusu ter se odpravili nazaj proti domu. Kosilo nam je teknilo. Sledil je krajši sestanek in ogled doma, nato pa smo imeli nekaj prostega časa, da smo si lahko razpakirali svoje stvari. Sledila je večerja, po njej pa smo se v sobe odpravili pisat dnevnike, ki smo jih nato tudi prebrali.

Naslednji dan smo se zbudili že ob sedmih, se uredili in se odpravili na zajtrk. Bil je pustni torek, zato smo se zmenili, da se po kosilu našemimo in odidemo na kratek sprehod po vasi. Ta dan nas je na smučišču spremljala gosta megla, zato ni bilo gneče. Bili smo bolj ali manj sami. Čas je hitro minil in spet smo se odpravili nazaj proti Gorenju. Po kosilu smo imeli čas, da smo se lahko našemili. Kmalu so se zunaj že zbirale pisane pustne maske. Po sprehodu smo imeli nekaj prostega časa, ki smo ga preživeli v telovadnici. Sledila je večerja ter spanje.

Zjutraj skoraj nismo mogli verjeti, da je že sreda. Na smučanju je bilo pestro. Ta dan smo imeli lep razgled na sosednje vrhove. V popoldanskih urah smo imeli različne dejavnosti, ena od teh je bila lokostrelstvo. Streljali smo presenetljivo dobro glede na to, da smo nekateri lok prvič držali v rokah. Popoldan smo preživeli v telovadnici, kjer smo se spet lahko zabavali z različnimi športnimi igrami. Ko smo že mislili, da je dneva konec, nas je presenetila novica, da imamo nočni pohod. Z baklami v rokah smo se odpravili v temno noč. Vrnili smo se utrujeni in zaspani.

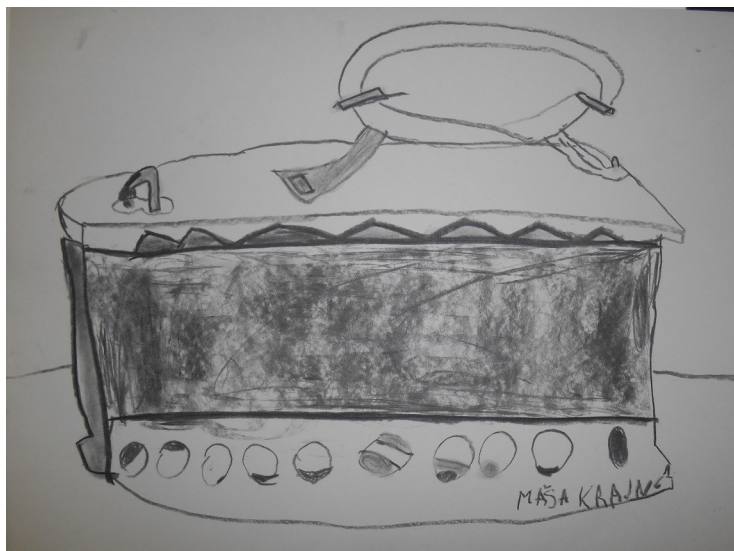
"Je res že četrtek?" Skoraj nismo verjeli, da je čas tako hitro minil. Po zajtrku smo naložili smučarsko opremo na avtobus in se odpravili proti Rogli. Na nekaterih progah nas je pričakal led, kar pa nas ni oviralo pri smučanju. Po kosilu smo imeli pa orientacijski pohod. Naučili smo se, kako se lahko orientiramo po drevesih, kako najdemo zvezdo severnico itd. Pot smo nadaljevali po makadamski cesti. Prispeli smo do hiše, ki je včasih bila last Anžetovih, zdaj pa je ta hiša stara 82 let. Po kratkem ogledu hiše pa smo se odpravili nazaj proti domu Gorenje. Po prostem času smo se zbrali v kleti, kjer smo imeli predstavitev sob ter ples. Ker je bilo veliko dobre volje, so nam učitelji dovolili ples podaljšati. Spat smo se odpravili komaj ob pol enih.

Zadnji dan smo se na smučišču prosto smučali, obiskali pa smo tudi Fun park, v katerem so bile skakalnice. Vešči smučarji so se podali na najzahtevnejšo progo na Rogli. Po kosilu smo naložili kovčke v avtobus in pomahali smučinam v slovo. Teden je bil nepozaben. Pridobljene smučarske spretnosti bomo ohranili za vselej.

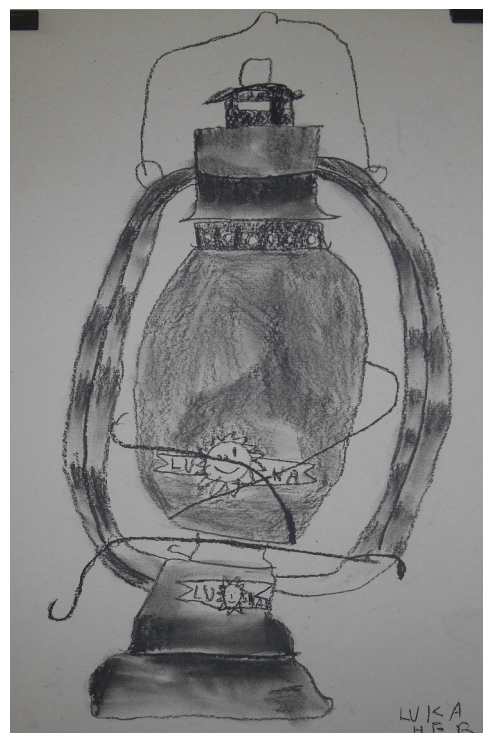
Zala Tepeh, 8. b

ROGAŠKA IN ROGATEC

Maša Krajnc, 4. b

Luka Heric, 4. b

Steklarna Rogaška Slatina je ena izmed vodilnih proizvajalcev kristalnih izdelkov na svetu. Tam oblikujejo tudi nevsakdanje predmete. Rogatec pa obiščejo tisti, ki jih zanima, kako so živeli naši predniki nekoč. Mi smo imeli možnost obiskati steklaro in Rogatec. Dne, 31. 3. 2017, smo se odpravili v steklaro. Vozili smo se malo manj kot eno uro. Sprejel nas je vodič in nam razložil, kaj delajo v steklarni, nam pokazal orodja in opisal proces izdelovanja steklarskih izdelkov. Skozi proizvodnjo smo se sprehodili. V trgovini smo si lahko kaj kupili. Nato nas je pot peljala v Rogatec. Obiskali smo kovača. Pokazal nam je, kako se kuje. Nato smo oblikovali svoje žulike (žemlje) in jih pustili vzhajati. Medtem nas je zunaj že čakala nova delavnica. Vsak je prejel kamen in iglo. Kamen smo najprej zbrusili, potem pa nanj risali. Večina učencev je napisala začetnice svojega imena. To ni bilo enostavno. Nato smo si ogledali staro hišo. Videli smo tudi hlev, trgovino z blagom in vodnjak. Izvedeli smo, da so morali vodnjake nekoč zaklepsti, da ne bi drugi ljudje iz njih jemali vode. To se mi je zdelo zanimivo, saj imamo sedaj vsi neomejen dostop do vode, ki priteče kar iz pipe. Na koncu smo pojedli žulike.

Rok Ribič, 6. a

NARAVOSLOVNI DAN AKVARIJ – TERARIJ

Sedmi razredi smo se 20. 4. 2017 odpravili v mariborski Akvarij-terarij. Do Mestnega parka smo se iz Kamnice odpravili peš in že na poti opazovali živali. Bilo jih je zelo malo, zaradi mraza. Srečali smo le nekaj psov na sprehodu, golobe in veverico. Ko smo končno vsi premraženi prispeli do Akvarija, nam je eden izmed uslužbencev predstavil zgodovino zgradbe. Spoznali smo, da je še vedno zelo lepo urejen Akvarij-terarij star že več kot 60 let. Živali dobivajo iz raznih živalskih vrtov po svetu (živalski vrt na Dunaju). V zelo bogati zbirki kopenskih in vodnih organizmov najdemo tudi smrtno nevarne kače in ribe, ki človeka pojejo v manj kot minuti. Naš Akvarij-terarij je eden izmed najbolj poznanih akvarijev v južni in srednji Evropi.

Akvarij ima izjemen pomen za ohranjanje različnih živalskih vrst. V njem prebiva 120 vrst rib: piranje, eksotične tropske ribice, številne vrste iz Jadranskega morja ter tudi razne morske rastline. Pri oskrbi živali morajo biti zelo previdni, da jih električne jegulje in piranje ne spravijo v bolnišnico. V drugem delu - terariju najdemo več kot sto vrst plazilcev, dvoživk, insektov in najbolj strupene kače na svetu. Akvarij-terarij je zelo pomembna stavba v Mariboru, saj ohranja in varuje številne dragocene vrste. Z naravoslovnega dneva smo se vrnili navdušeni in polni novih spoznanj.

Anika Gorjup in
Klara Gartner, 7. b

SOBA V NEDELJO

Soba ima v nedeljo veliko dela,
cel dan sama sebe pospravlja,
ugaša luči
in vse to kar se ponavlja.

Kadar gremo ven, si lahko oddahne,
mogoče celo zaspi,
ampak se vrnemo
in se spet zbudi.

Soba si podaja žogo z ljudmi,
iz roke v steno,
kar jo zelo boli,
ampak mi se tega ne zavedamo, saj ne govori.

Soba je zelo vesela, kadar se nedelja konča,
čeprav njen gost nima enakega občutka.
Soba si misli,
jutri bom lahko sedela, spala in mogoče si kakšno zapela.

Rok Ribič, 6. a

LJUBEZEN DO ŽIVALI

Vsi imamo radi domače živali,
vsi bi jih radi malo pocrkljali.
Če jih ne bi bilo,
to bi prav zares bilo hudo.
Kdo bi nas potem zjutraj zbudil
in nas s svojo dobro voljo razvedril?
Drug drugemu pomagamo
in smo si v žalosti v oporo.
Mi zanje lepo skrbimo
in jim dajemo ljubezen,
ki jo potrebujejo,
zato nas vedno veselo pričakajo,
in nam s tem za vso oskrbo poplačajo.

Eva Zorenč, 6. b

IZLET V PLANICO

Zaključek sezone svetovnih pokalov v zimskih športih se je končal s krasnim praznikom, ki je trajal kar štiri dni. Planica je praznik, ki ima med Slovenci že svoje lastno ime: Planiški praznik. 75.000 ljudi je tudi letos prišlo zaradi vzdušja, sprostitve, še vedno zavidljivih uspehov naših orlov in med njimi smo bili tudi mi. V četrtek, 23. 3. 2017, smo se nekateri učenci OŠ Kamnica odpravili v Planico. Ob 6.30 so se zaprla vrata avtobusa pred šolo. Pred nami so bile tri ure naporne, a zabavne vožnje. Ob prihodu smo imeli zaradi gneče nekaj težav pri

parkiranju. Že kmalu pa smo se po navodilih učiteljic (Urške Skarlovnik in Tare Abraham) razkropili po stojiščih. Za navijanje smo si priskrbeli zastavice, klobuke in raglje. Ob 11. uri so se začele kvalifikacije v smučarskih poletih. Naši orli so se odlično odrezali; še posebej Jurij Tepeš. Nismo pa pozabili spodbujati tudi letalcev iz drugih držav. Po končanih poletih smo govorili vse vprek in si navdušeno delili svoje vtise. Okoli četrte ure smo prispeli v Kamnico.

Navdušeni nad Planico – našo snežno kraljico, skakalci in njeno okolico smo sklenili, da je Planica kraj, kamor mora vsak vsaj enkrat.

Anika Gorjup in Klara Gartner 7. b

HUMANITARNA AKCIJA

Teden Rdečega križa je bil v OŠ Kamnica ponovno v znamenju dobrodelnosti. Učenci in njihovi starši so se v lepem številu odzvali povabilu k humanitarnosti.

12. maja 2017, smo tako zbirali rabljena oblačila in obutev. Petošolci so se pri tej akciji še prav posebej potrudili in pripravili vse – od plakata do informativnega panoja, poskrbeli pa so tudi za sprejem paketkov in dežurstvo v zbirališču.

Po akciji smo oblačila predali v roke Rdečega križa Maribor, kjer nam že vrsto let pomaga dolgoletna prostovoljka in predsednica RK Kamnica, Milka Dobaj. Želimo si, da s takimi akcijami nadaljujemo in še komu pomagamo v stiski.

In kaj o humanitarnosti razmišljajo nekateri petošolci?

»Danes je bil najboljši humanitarni dan z mojimi prijatelji, oblačila gredo k revnim ljudem.«

»Nam je zelo všeč, da naša šola sodeluje v humanitarnih akcijah in daruje oblačila za otroke, ki si jih ne morejo privoščiti. Všeč mi je, da ljudje, ki so bogatejši, darujejo

ljudem, ki si tega ne morejo privoščiti.«

»Želim si, da bi sodelovali še v več takih akcijah in si med seboj pomagali. Nikoli ne veš, kdaj boš pomoč potreboval ti.«

Darja Vežjak, koordinatorica akcije

PAPIRNATI GOZD

Na naši šoli že več let skrbimo za okolje. Velik delež te skrbi predstavlja zbiranje odpadnega papirja. Letno navadno izvedemo 3 zbiralne akcije. To šolsko leto smo oktobra zbrali 12 325 kg papirja, januarja 9 292 kg in marca 6 512 kg papirja, kar skupno nanese 29 895 kg. S takšno vsoto smo zaslužili kar nekaj denarja, ki ga bodo posamezni razredi porabili na zaključni ekskurziji.

Kot zanimivost pa vam še povem (ker še ni dovolj številka v tem članku), da ena tona odpadnega papirja meri 3 kubične metre, kar predstavlja eno smreko in zato bi lahko rekli, da smo letos zbrali za pravi mali gozd odpadnega papirja.

Recikliranje 1 tone (0,91 t) papirja prihrani 17 odraslih dreves. (https://sl.wikipedia.org/wiki/Predelava_papirja)

Eva Gašparič, 7. a

ČISTILNA AKCIJA

Učenci 7. razreda smo se udeležili čistilne akcije **Očistimo Kamnico**. Zbrali smo se 1. 4. 2017 pred KD Kamnica in se razdelili v skupine. Vsakdo je dobil svoj par rokavic in vreče za smeti. Hodili smo vse do Konjeniškega kluba, skozi Vinarje in še okoli Rošpoha. Zdelo se nam je, da smo nabrali ogromno smeti. Našli smo kose kritine, stare vodovodne cevi, odslužene gume ... Učitelji, ki so bili z nami, pa so dejali, da so v prejšnjih letih nabrali več smeti. Okoli poldneva smo se vrnili na zbirno mesto, kjer nas je že čakal okusen golaž in hrenovke. Bili smo že pošteno lačni, zato smo hitro sedli k mizam. Nekaj časa smo se še družili, se pogovarjali in seveda tudi – telefoni, igrice - brez tega pač ne gre.

Razšli smo se z dobrimi občutki, saj smo dan darovali za lepo in čisto Kamnico.

Žan Leon Ambrožič in Maj Emeršič, 7. a

PLAKAT MIRU

Naši učenci so tudi v tem letu sodelovali na likovnem natečaju Lions kluba Piramida z naslovom PLAKAT MIRU.

Geslo letošnjega natečaja je bilo PRAZNOVANJE MIRU. V natečaju je sodelovalo 21 naših učencev, za najboljši izdelek med izdelki naših učencev pa je bil izbran tisti, ki ga je izdelala Zala Tepeh, učenka 8. razreda.

Za sofinanciranje raznih dejavnosti in šol v naravi je šola prejela donacijo.

Zala Tepeh, 8. b

Klara Gartner, 7. b

Nino Škrabl, 7. b

FOLKLORA

Z našo folklorno skupino Kamenčki smo se udeležili 6. Festivala folklornih skupin, ki je potekal v ponedeljek, 20. 3. 2016, v športni dvorani OŠ Rada Robiča Limbuš. Festival organizira Rotary klub Maribor Lent. V okviru Projekta »Kulturne dediščine«, Folklorna skupina Kamenčki deluje na naši šoli že šesto leto. Letošnje leto je v skupini 19 učencev od 1. do 3. razreda. Radi imamo ljudske igre, ples in pesmi, veliko se pogovarjamo o običajih in življenju v preteklosti. Na festivalu smo se predstavili s pesmijo Marko skače in zaplesali ples Koutre šivat. Oblečeni smo v noše, ki nam jih je doniral Rotary klub Maribor Lent iz projekta Folkloro v šolo.

ORFFOVA SKUPINA

Tudi letos so se učenci, ki sodelujejo v mlajši in starejši Orffovi skupini, udeležili Orffovega srečanja, ki je potekalo ves dopoldan na OŠ Kašelj v Ljubljani. Na srečanje se je ob rani jutranji uri odpravilo 27 učencev z mentorico Janjo Ambrožič in specialno pedagoginjo Katjo Sagadin, ki je nastope tudi posnela. Posnetke si lahko ogledate na šolski spletni strani.

GLASBENE DEJAVNOSTI NA NAŠI ŠOLI

V letošnjem šolskem letu je glasbene krožke in izbirne predmete obiskovalo skoraj 100 učencev naše šole. Zelo uspešno leto je skorajda že za nami. Z Orffovimi skupinami smo nastopili na dnevu Pedagoške fakultete, se udeležili Orffovega srečanja v Ljubljani in sodelovali na vseh prireditvah v šoli in v kraju.

Z OPZ in MPZ smo pripravili božični koncert, nastopili na območnih revijah v dvorani Union ter sodelovali na vseh šolskih in krajevnih prireditvah.

Pred koncem šolskega leta pa nas čaka še medijsko odmeven dogodek **ZBOROVSKI BUM**, ki bo v **torek, 13. junija 2017 ob 17. uri na stadionu Ljudski vrt**, ko bo s tribune zapelo več kot 8.000 osnovnošolcev s solisti in simfoničnim orkestrom SNG Maribor. Posnetek tega dogodka bo predvajan tudi na programu RTV Slovenija dne, 25. junija 2017.

Janja Ambrožič, mentorica glasbenih dejavnosti

NOVE UČILNICE NA OŠ KAMNICA

Kmalu po začetku letošnjega šolskega so se na naši šoli pričela gradbena dela v drugem nadstropju stavbe. Učenci in učitelji smo z nestrpnostjo pričakovali zaključek gradbenih del, saj so za začasno pregrado nastajale 3 nove učilnice. Gradbena dela so potekala na tak način, da niso motila in prekinjala vzgojno učnega procesa. Ob pričetku 2. polletja smo pričeli s poukom v treh novih učilnicah. Novi prostor je dobila glasbena učilnica, kjer je sedaj več prostora za glasbeno udejstvovanje in ustvarjanje. Po dolgih letih sta svoj stalni prostor dobili tudi dve učilnici za poučevanje tujega jezika angleščine.

Vse tri učilnice so velike in svetle. Opremljene so z najnovejšo informacijsko-komunikacijsko tehnologijo. Našim učencem sta še posebno všeč interaktivna tabla ter glasbeni stolp z modro osvetlitvijo in velikimi in zmogljivimi zvočniki. Vse učilnice imajo prelep pogled na zelenje, ki obdaja osnovno šola Kamnica. Bivanje, učenje in poučevanje so gotovo prijetnejši v novih učilnicah. Zahvala gre Mestni občini Maribor, ki je omogočila investicijo, ter vodstvu šole, ki je poskrbelo, da so dela potekala v skladu z načrtom. Mi pa obljublamo, da bomo nove učilnice pridno uporabljali in se veliko naučili.

Karolina Purgaj, učiteljica angleščine

Eva Zorenč, 6. b

Lara Muster, 6. b

PREBESEDIMO

Telefon ni tele,
je fon, ki tuli.
Torej tulifon.

Brisača te ne obriše,
ampak sama briše.
Zato naj bo obrisača.

Pijače se ne pije,
ampak se jo spije.
Zato jo spremenimo v spijačo.

Til Trinkaus, 6. a

TRGOVINA V NEDELJO

Trgovina v nedeljo
zapre vsa vrata,
kupec pa čaka,
da naslednji dan lahko spet v trgovino pri-
koraka.

Medtem ko kupec čaka,
trgovina se namaka,
v čisti vodi in čistilu,
upa pa,
da jo bo v ponedeljek več sreče oblilo.

Sadje, zelenjava,
meso in baklava,
mleko in riž,
zdaj ti loviš!

V nedeljo je v trgovini prava zabava,
vse poskakuje in plava,
trgovina v nedeljo počne še marsikaj,
ostalo pa naj vaša domišljija naredi zdaj.

Neli Lazar, 6. a

CANKARJEVO TEKMOVANJE

Leta 2016 smo praznovali 400. obletnico smrti dramatika Williama Shakespeara. Tudi zato smo letos v okviru Cankarjevega tekmovanja brali dramsko besedilo Toneta Partljiča z naslovom Moj ata, socialistični kulak. Že decembra smo se začeli pripravljati na šolsko tekmovanje. Razmišljali in pisali smo o odnosih. V tej temi sva se očitno dobro znašli z učenko 8. razreda, Lino Winkler, s katero sva se februarja udeležili regijskega tekmovanja na II. gimnaziji. Bilo je posebej zanimivo, saj tudi medve misliva tam nadaljevati šolanje. Vsi smo pisali v eni učilnici. Splošna klima je bila pisateljsko navdihujoča, tako da sem se dobro odrezala in se uvrstila na državno raven, ki je potekala na osnovni šoli v Hočah. Vsi smo imeli tremo, a to je kmalu razbil obisk pisatelja Toneta Partljiča, o katerem smo v zadnjih 3 mesecih veliko izvedeli. Zaslužil si je stoječe ovacije (no, najverjetneje zaradi tega, ker smo tako ali tako že stali). Tudi učiteljica Katja je bila zelo presenečena, saj ni ravno v navadi, da pisatelje tudi osebno spoznamo. Po prijetnem govoru smo se razporedili v razrede, kjer smo tokrat razmišljali o ljudeh, zgodovini in družini. Ni bilo tako lahko, saj smo se morali navezati na kar štiri besedila. A očitno mi je vseeno šlo dobro, saj sem si pripisala zlato priznanje ter 3. mesto v državi. Moram priznati, da sem bila kar presenečena, vsi ostali pa seveda ponosni. Pa novim zmagam naproti.

Brina Završnik, 9. b

TEKMOVALI SMO IZ ANGLEŠČINE

V letošnjem novembru so se devetošolci urili v znanju angleškega jezika. Tekmovalo je 14 devetošolcev in 8 učencev je prejelo bronasto priznanje.

Katarina Kante, Timotej Tepeh, Brina Završnik, Jana Valdhuber, Maja Ambrožič, Anja Žvarc in Zala Gačnik so se uvrstili na regijsko tekmovanje. Na regijskem tekmovanju so dokazovali poznavanje angleškega modernega dela za najstnike *The Absolutely True Diary of a Part-Time Indian*. Na državno tekmovanje se je uvrstila Zala Gačnik.

Srebrno priznanje na državnem tekmovanju je dosegla Zala Gačnik iz 9. b.

V organizaciji IATEFL je potekalo tekmovanje za sedmošolce. Naše sedmošolke Anika Gorjup, Klara Gartner in Tjaša Žnidaršič so v spletni aplikaciji Voicethread pripravile prispevek *English classroom of the future*. Zgodbo so pripravile ob pomoči avtorskih fotografij ter pisnega in zvočnega zapisa komentarja. Na šolskem tekmovanju so dosegle bronasto priznanje.

Vsem tekmovalcem in dobitnikom priznanj iskrene čestitke.

mentorica Karolina Purgaj

TEKMOVANJE IZ VESELE ŠOLE

Tekmovanje v znanju Vesele šole ponuja dobro podlago za nadaljnje učenje in širi poznavanje različnih področij. Na tekmovanje se lahko prijavi vsak učenec od 4. do 9. razreda. Vsak mesec skupaj z revijo PIL prispe priloga, ki vsakokrat prinese novo zanimivo temo. Besedila nas popeljejo po različnih krajih sveta, nam razložijo razlike med vrstami rastlin, opišejo najredkejše ali najnevarnejše živali ter nam povejo, kako so nastale naše najljubše slaščice v kuhinji.

Šolsko tekmovanje je potekalo 8. marca 2017, državno pa 12. aprila 2017 na Osnovni šoli Lovrenc na Pohorju. Svoje znanje so preizkusile učenke Ana Kramberger, ki je zadela v polno in prejela zlato priznanje, Nives Furlan in Zala Gačnik

s srebrnim priznanjem in Anika Gorjup z bronastim priznanjem. Največja nagrada pa je seveda znanje, ki smo ga pridobili tekom priprav.

Zala Gačnik, 9. b

TEKMOVANJE IZ ZNANJA MATEMATIKE

Šolsko tekmovanje iz znanja matematike je potekalo 16. marca 2017. Tekmovanja se je udeležilo 139 učencev naše šole, od teh je doseglo bronasto Vegovo priznanje 46 učencev, na državno tekmovanje pa se je uvrstilo 6 učencev.

24. aprila pa je bilo izvedeno državno tekmovanje, ki je potekalo na naši šoli za vse tekmovalce iz podravske regije 1. Za goste smo pripravili krajši kulturni program in jih prijazno pogostili. Eva Zorenč in Žan Luka Murko Koblar iz 6. b razreda ter Brina Završnik in Maša Karčovnik iz 9. b so si prislužili srebrno Vegovo priznanje.

Prav posebno priznanje, diamantni kenguru, prejme naša devetošolka Maša Karčovnik, ki je bila vseh devet let med dobitniki priznanj Mednarodni matematični kenguru.

Čestitamo vsem tekmovalcem za izjemne rezultate!

Maja Ambrožič, 9. b

MEMORIADA

Na šolskem tekmovanju v hitrem pomnjenju sta si Katarina Vodopivec in Kim Ribič priborili mesto med prvimi tremi tekmovalci iz podravske regije. Na podlagi te uvrstitve sta se udeležili državnega tekmovanja, ki je bilo 25. 3. v Brežicah. Tekmovalci so nastopili na »maratonsko« dolgem tekmovanju v desetih disciplinah, ki je trajalo 11 ur. Za udeležbo na državnem tekmovanju jima pripada srebrno priznanje. Vendar to ni vse. Katarina je v kategoriji otrok odlično nastopila in kar v sedmih disciplinah (od desetih) posegla po prvih treh mestih. Osvojila je 4 druga mesta in 3 tretja mesta. 7 medalj je bilo dovolj za drugo mesto v skupni razvrstitvi. Za ta dosežek pa je prejela lep pokal.

Odlično je nastopila tudi Kim. Vendar je nastopila v kategoriji juniorjev (12 – 17 let), kjer je bila med mlajšimi. Konkurenca v tej kategoriji je največja in za kak odmevnejši rezultat potrebuje še malo urjenja. Zagotovo bo s svojimi sposobnostmi še veliko dosegla. Obema gre velika pohvala za izjemne dosežke in odlično pomnjenje. Med dobitnike priznanj se je uvrstila tudi Lili Frank, ki je z rezultatom na šolskem tekmovanju osvojila bronasto priznanje.

Odlični letošnji uspehi se v obliki priznanj glasijo takole: 3 bronasta priznanja, 2 srebrni priznanji, 8 zlatih priznanj.

Siniša Brkić, mentor

TEKMOVANJE ZA STEFANOVO PRIZNANJE.

Šolsko tekmovanje iz fizike je potekalo 9. 2. 2017. Udeležili smo se ga učenci osmih in devetih razredov. Tekmovalna pola je bila razdeljena na dva sklopa. V prvem smo morali pravilen odgovor obkrožiti, v drugem sklopu pa smo morali sami napisati in dokazati naše rešitve. Veliko učencev je »test« dobro rešilo. Na regijsko tekmovanje pa smo se uvrstili štirje, tam so bile naloge nekoliko težje. Čeprav smo se trudili po svojih najboljših močeh, sta trema in posledično površnost naredila svoje. Kljub temu so bili naši rezultati dobri. Naš izkupiček je bil: tri srebrna Stefanova priznanja, ki smo jih dobili Žiga Verdonik, Brina Završnik in jaz. Meni se je celo uspelo uvrstiti na državno tekmovanje. Tukaj pa so bile naloge precej drugačne. Dobili smo eksperimentalno nalogo, v kateri smo morali sami sestaviti električno vezje, meriti v njem električni tok, napetost, računati upornost upornikov.

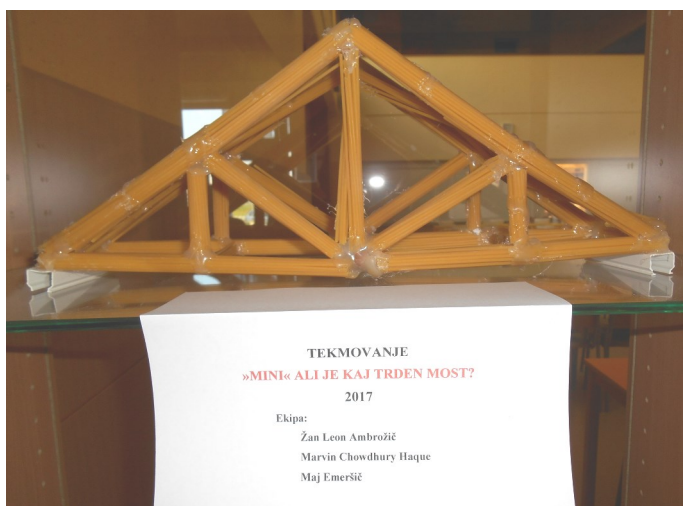
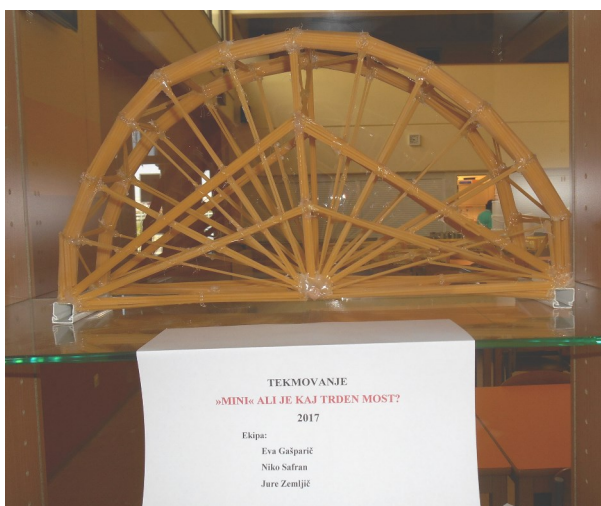
Mislím, da smo se na tekmovanju vsi kaj novega naučili in da je bila to za vse lepa izkušnja.

Maša Karčovnik, 9. b

ALI JE KAJ TRDEN MOST? - AJKTM

To ime nas spomni na igro, ki smo se jo igrali v otroštvu, vendar imam v mislih tekmovanje v gradnji mostov iz špagetov. To je mednarodno tekmovanje za študente gradbeništva, ki ga organizira fakulteta za gradbeništvo, prometno inženirstvo in arhitekturo. Letos je potekalo med 3. in 5. majem. Organizirajo pa tudi tekmovanje za osnovnošolce oziroma mini AJKTM, ki se je pa odvijalo 5. maja. Tega smo se udeležili tudi mi in se za prvič izkazali zelo dobro. Upamo, da dobimo naslednje leto še eno možnost in morda poberemo tudi kakšno nagrado.

Eva Gašparič, 7. a

KOLESARSKI IZPIT

Kolo je eno najbolj priljubljenih prevoznih sredstev. Za nas je to hkrati igralo in prevozno sredstvo. Kolo je tudi prvo prevozno sredstvo, ki ga lahko vozimo čisto sami. Prvič smo sedli na svoje kolo že pri štirih ali petih letih starosti. Za samostojno vožnjo v prometu pa se je treba izkazati na izpitu.

Nekega dne nam je naša razredničarka sporočila, da bomo opravljali kolesarski izpit. Nato smo vsak ponedeljek peto ali četrto šolsko uro odšli v računalniško učilnico, kjer nam je učiteljica Tara razložila pomen prometnih znakov, prometna pravila. Ko smo že nekaj vedeli, smo začeli vaditi na računalnikih.

Nato je napočil čas za izpit. Podoben je bil vajam, ki smo jih reševali, imel je le nekaj vprašanj manj. Imeli smo možnost treh poskusov. Nekaterim je uspelo že prvič, drugim pa pač kasneje. Zdaj nas čaka še praktični del (vožnja s kolesom po cesti). Držimo pesti, da nam bo uspelo!

Nives Furlan, 5. a

ODBOJKA JE NAŠA STRAST

Na naši šoli je veliko navdušencev nad odbojko, predvsem v višjih razredih. To se zagotovo kaže v odbojcarskih ekipah, ki jih imamo na šoli. V 1. polletju so potekala tekmovanja v veliki odbojki, sedaj pa smo na vrsto prišle še deklice, ki smo v ekipi za malo odbojko. To smo Neli, Stela, Alja, Katja, Eva, Maruša, Nika, Maja, Adriana, Julija in jaz. Do sedaj smo imele le en turnir, ampak smo že sedaj pokazale, da se z nami ne da hecati, saj smo se odlično odrezale. Igrale smo proti OŠ bratov Polančičev Maribor, OŠ Bojana Illica in OŠ Tabor 1. Vse tri šole smo premagale in se s tem uvrstile v naslednji krog. Vse upamo, da si priborimo kar se da visoko uvrstitev.

Eva Gašparič, 7. a

RDEČE - BELE ŠAMPIONKE

Smo učenke 8. a razreda in z odbojko se ukvarjamo že pet let pri OK NKBM Branik. Za nas je ta dosežek res nekaj neverjetnega. Ko nekdo sliši, da smo postale državne prvakinje, se sploh ne zaveda, kaj vse se skriva za takšnim uspehom in koliko truda ter časa je potrebno vložiti. To šolsko leto smo trenirale največ od vseh. Treninge smo imele vsak dan, prav tako med vikendi. Počitnice? Za večino otrok to pomeni počitek in prosti čas. Toda me smo tudi takrat zgodaj vstajale ter se po jutranjem treningu odpravljale tudi na popoldanskega. Kljub šolskim obveznostim smo vztrajale, saj nas

je k temu vlekla želja do uspeha. Vendar nam ni šlo vedno vse po načrtih in do finalne tekme nismo prišle gladko. Na polfinalni tekmi smo doživele velik poraz proti Škofji Loki. Ni veliko manjkalo, da bi odvrgle puško v koruzo. Na srečo smo imele še eno tekmo in s tem popravni izpit. Po napeti tekmi smo Šempeter premagale in si tako priborile nastop na velikem finalu.

Sledila sta dva težka tedna zadnjih treningov do finala. Dnevi do 20. maja so tekli prepočasi. Vse smo bile na trnih in naši pogovori so tekli le še o finalu. In je prišel odločilni dan, 20. maj. Dan, katerega smo nestrpno čakale že vse leto. Tukaj smo, da pokažemo kar znamo, naš ekipni duh in našo željo.

Ko smo prispele v Šoštanj, smo se že ob pogledu na tablo kraja razveselile. V telovadnici je že potekal turnir najmlajših deklic, na katerem se je za naslov državnih prvakinj borila tudi naša ekipa. Za njih je igrala naša učenka Maruša Čebašek. Po napeti igri so osvojile drugo mesto.

Na vrsto je prišla naša tekma. Stopile smo na igrišče in z nasmehom na obrazu smo se začele segrevati. Roke so se nam potile in po glavi so se nam prepletale raznolike misli. Dvorana se je vedno bolj polnila z navijači, med katerimi je bilo največ naših! Zaslišale smo sodnikov pisk in veliki finale se je začel. Igra je potekala zelo napeto, glasno in navdušujoče. Vse igralke smo se spodbujale, navijale ter dajale dobro vzdušje na igrišču. Osvojile smo prvi niz, po napeti igri nam je pripadal še drugi niz in z odlično igro smo zmagale še tretjega. S solzami v očeh smo dvignile zlat pokal v zrak.

Z nami pa so si delili prvo mesto tudi starši in vsi ostali navijači, ki so nas skozi vso sezono spodbujali, dajali nasvete ter navijali.

S ponosom in zlato medaljo okoli vratu smo zapustile igrišče. Za nagrado pa smo si zvečer ogledale tekmo Slovenske in Srbske reprezentance.

Uspelo nam je – postale smo državne prvakinje!

Taja Natek, Lina Winkler, Sara B. Frank, 8. a

Martin Winkler, 6. a

ZIMSKI ŠPORTNI DAN

Maša Karčovnik, 9. b

Ko je sneg pobelil bližnje hribe, smo se učenci OŠ Kamnica odpravili na športni dan.

Veselili smo se dneva brez pouka. Nasmejani in neučakani smo se zbrali pred šolo. Učenci prvega, drugega in tretjega razreda so se peš odpravili po Kamnici. Ostali smo se z avtobusom odpeljali na smučanje, drsanje ali na pohod. S sabo smo si prinesli športno opremo. Z nahrbtniki na ramenih smo se odpravili iz šole. Ves dopoldan smo krepili svoje telo in se pošteno nadihali svežega zraka. Na športnem dnevu so sodelovali tudi učitelji. V šolo smo se vrnili rdečih lic, izmučeni in nasmejani. Polni lepih vtisov smo se odpravili domov.

Ana Kramberger in Ela Hedl , 4. b

ŠPORTNI DAN - DRSANJE - 5. B

17. 2. 2017 smo imeli športni dan. Z razredom smo se odpravili v mesto na drsališče, ki je vsako leto postavljeno na Grajskem trgu.

Na Grajski trg smo prispeli z avtobusom, ki nas je ob 8.30 pobral v Kamnici. Ko smo prispeli na trg, nas je pričakal učitelj drsanja. Povedal nam je pravila, ki jih moramo upoštevati in nato smo si lahko izposodili drsalke. Ko smo se preobuli, smo ob pozivu lahko odšli na drsališče, ki je bilo namenjeno samo

nam. Na začetku smo imeli nekaj prostega časa za igranje in nato nas je učitelj naučil nekaj novih elementov drsanja: drsanje v počepu, drsanje vzvratno, skoki med drsanjem ... Potem, ko smo se nekaj naučili, smo vsi utrujeni komaj čakali na odmor, ki je trajal približno 15 minut. Malo smo se spočili, nekaj pojedli in popili topel čaj. Po krepčilu nas je čakal poligon. Učitelj drsanja nam je povedal, kako moramo prevoziti poligon. Razdelili smo se v 3 skupine in na učiteljev znak začeli. Po končanem poligonu smo imeli še nekaj časa za igranje na ledu.

Nadvse prijetno je bilo, ko smo se preobuli v udobne čevlje.

Opoldne smo se odpravili nazaj v Kamnico.

Brina Puhalj, 5. b

VESLANJE

Letos je potekalo že tretje državno prvenstvo na našem južnem koncu Slovenije, natančneje v Kopru, kamor smo se že zgodaj zjutraj odpravili z mislijo, da nam letošnja uvrstitev na stopničke ne uide. Pot v Koper je bila precej dolga. V avtobusu smo bili zbrani tekmovalci številnih ekip iz različnih koncev Slovenije. Med nami ni vladala napetost, temveč sproščeno in zabavno vzdušje, kot se za prave športnike tudi spodobi.

Državno šolsko prvenstvo je organizirala Veslaška zveza Slovenije v sodelovanju z veslaškim klubom Nautilus Koper. Pomoč pri seznanjanju z osnovami in tehnikami veslaških tekmovalj pa so ne le naši, temveč tudi drugim Mariborskim šolam zagotavljali predstavniki Veslaškega kluba Dravske elektrarne Maribor.

V petek, 24. 3 2016, smo se predstavniki OŠ Kamnica potegovali za odličja na državnem šolskem tekmovanju veslanja na veslaških simulatorjih. Ekipo so sestavljali učenci od šestega do devetega razreda: Arne Završnik, Eva Gašparič, Adriana Portir, Leon Krajnc, Taja Natek, Sara Barbarič Frank, Bor Puhalj, Jana Gašparič, Miha Kramberger in Jernej Grace.

Tekmovanje je potekalo v treh osnovnih stopnjah: kvalifikacijah, polfinalu in finalu. Kvalifikacije in prav tako polfinale smo odpeljali suvereno in tako po prvih dveh nastopih obdržali drugi čas tekmovanja. V finalu pa smo s kančkom smole v zelo napetem in izenačenem dvoboju drugo mesto izgubili za le 1 stotinko in tako osvojili odlično tretje mesto.

Z osvojenimi rezultati smo bili zadovoljni. Zavedamo pa se dejstva, da smo imeli drugo mesto na dosegu svoje roke. Na prihodnjem, se pravi četrtem državnem tekmovanju, se bomo potrudili še bolj. Potekalo pa bo brez Jerneja, Jane in Mihe.

Vsem tekmovalcem še enkrat iskreno čestitamo za uspeh in osvojeno tretje mesto.

Miha Kramberger, 9. a

BOWLING

Športni dan. Ko to slišimo, si najprej predstavljamo: še en dan teka, pohodov in telovadbe. Vendar nas šola vedno znova preseneti, saj je naš 27. marec potekal zabavno. Že zjutraj smo se peš odpravili proti Planetu Tuš, kjer smo naslednji dve uri preživeli v bowling centru. V tem prostoru so mnogi izgubili orientacijo in keglje iskali za svojim hrbtom, kar je sprožilo dolgo napenjanje trebušnih mišic. Ker smo z bowlanjem in smehom porabili veliko energije, so nam učiteljice dale dovoljenje, da po našem požiralniku zdrsne nekaj dobre hrane. Jedli smo pico. Po urah zabavnega druženja smo se na žalost morali odpraviti nazaj proti šoli.

Maja Šimek in
Anja Žvarc, 9. b

Raziskovalne naloge

**Izjemni
uspehi**

Na letošnjem 34. srečanju *Mladi za napredek Maribora* smo sodelovali s štirimi raziskovalnimi nalogami. Aprila so bili razglašeni rezultati. Najboljši avtorji in mentorji so prejeli nagrade. Vsi naši raziskovalci so se uvrstili na 51. Srečanje mladih raziskovalcev Slovenije 2017 in dosegli izjemen rezultat:

- ⇒ **zlato** priznanje na področju geografije in geologije je dosegel **Miha Kramberger** z raziskovalno nalogo *Statistična analiza prehojenih razdalj učencev na poti v šolo z uporabo GIS-a* (mentor Klemen Prah in Karolina Purgaj)
- ⇒ **zlato** priznanje na področju varnost v cestnem prometu je dosegla **Maja Ambrožič** z raziskovalno nalogo *Alkohol in droge v prometu? NE!* (mentor Matjaž Šraml in Zdenka Štruc)
- ⇒ **bronasto** priznanje na področju književnost sta dosegli **Taja Natek** in **Sara Barbirič Frank** z raziskovalno nalogo *Knjižga ali zaslon* (mentorica Zdenka Štruc)
- ⇒ **bronasto** priznanje na področju varnost okolja sta dosegli **Zala Gačnik** in **Katarina Kante** z raziskovalno nalogo *Opazovanje koncentracij CFC plinov iz vesolja* (mentor Tomaž Rotovnik in Danijel Korpar)

**Preizkušamo
svoje
spodobnosti**

Thomas Alva Edison je nekoč dejal: »Genija sestavljajo en odstotek navdiha in devetindevetdeset odstotkov znoja.« Naši mladi raziskovalci so se preudarno in poglobljeno lotili raziskovalnih nalog z različnih področij. Veliko truda so vložili v iskanje novih spoznanj, načrtovanje postopkov raziskovanja in ustvarjanja, pridobivanje strokovnih znanj in širjenje obzorij.

Vsem, ki ste sodelovali pri tem velikem podvigu čestitamo za izkazano odličnost.

Številni skrivate v sebi visoke sposobnosti. Odkrijte jih, negujte zaupanje v lastne sposobnosti, v smiselnost lastnega dela in napredka. Že danes začnite razmišljati o raziskovalni nalogi, ki bo odskočna deska za nove izzive na vaši poti. Drznite si upati!

Zdenka Štruc

Osnovna šola Kamnica

Telefon: 02/624 08 50
Telefaks: 02/ 624 08 60
E-pošta: o-kamnica.mb@guest.arnes.si
Splet: www.os-kamnica.si
Urednica : Zdenka Štruc in šolski novinarji
Sodelujoči: Učenci in učitelji OŠ Kamnica
Jezikovni pregled: Katja Soršak Godec in Gabrijela Čeh
Likovna zasnova: Karmen Podrekar
Tehnična izvedba: Zdenka Štruc,
Maj Drakšič, Aleksej Jurak
Pomoč pri izvedbi: Danijel Korpar
Fotografija: arhiv šole
Časopis izhaja dvakrat letno.

